

STRATEGIA BEZPIECZEŃSTWA DZIECI KLUBU SPORTOWEGO BRONOWIANKA KRAKÓW

SPIS TREŚCI

I.	DEFINICJE	Str.04
II.	WSTĘP	Str.07
	1. Cele strategii bezpieczeństwa dzieci	Str.07
	2. Zasady strategii bezpieczeństwa dzieci	Str.08
	3. Pięć etapów zmierzających do zapewnienia bezpieczeństwa dzieci.....	Str.08
III.	ORGANIZACJA PROCESU OCHRONY PRAW DZIECI I ZAPOBIEGANIU NARUSZENIOM	Str.10
	1. Polityka ochronna	Str.10
	2. Ocena ryzyka	Str.11
	3. Zasady związane z bezpieczeństwem dzieci podczas aktywności sportowych oraz obozów sportowych , w tym z zapewnieniem noclegu	Str.12
	4. Zasady związane z bezpieczeństwem dzieci podczas innych aktywności	Str.15
	5. Zasady ochrony danych osobowych	Str.17
	6. Kodeksy postępowania	Str.19
	7. Bezpieczna rekrutacja kadr	Str.20
IV.	PROCEDURY I ZASADY POSTĘPOWANIA W SYTUACJI WYSTĘPOWANIA NADUŻYĆ	Str.25
	1. Formy nadużyć	Str.25
	2. Zasady ogólne współpracy z właściwymi organami i instytucjami	Str.31
	3. Zgłaszanie naruszeń i działania następcze	Str.33
	4. Procedura zgłaszania nadużycia dokonana przez dziecko lub dorosłego wewnątrz organizacji	Str.35
	5. Procedura zgłaszania nadużycia w środowisku zewnętrznym	Str.38
V.	KOMUNIKACJA I EDUKACJA	Str.42
	1. Podnoszenie świadomości	Str.42
VI.	MONITORING I OCENA PROCESU, PROCEDUR I WYTYCZNYCH	Str.45
	1. Formularz postępów	Str.45
	2. Monitorowanie	Str.46
VII.	ZAŁĄCZNIKI	Str.47

ZAŁĄCZNIKI

1. Zgody Rodziców/Opiekunów prawnych	Str.47
2. Upoważnienie do przetwarzania danych osobowych	Str.49
3. Klauzula informacyjna dotycząca przetwarzania danych osobowych	Str.50
4. Formularz samooceny Kandydata do pracy z dziećmi	Str.52
5. Przykładowe pytania do rozmowy kwalifikacyjnej	Str.53
6. Oświadczenie osoby pracującej z dziećmi	Str.54
7. Kodeks postępowania dla trenerów, opiekunów, wolontariuszy i innych osób pracujących z dziećmi	Str.55
8. Kodeks postępowania dla Rodziców/Opiekunów prawnych	Str.57
9. Kodeks postępowania dla opiekunów podczas wyjazdów i obozów	Str.58
10. Kodeks postępowania dla dzieci	Str.60
11. Formularz zgłoszenia incydentu w związku z bezpieczeństwem dzieci (nadużycie wobec dziecka)	Str.61
12. Formularz przyjęcia zgłoszenia i plan działań następczych. KARTA INTERWENCJI.....	Str.63
13. Formularz postępów w ochronie bezpieczeństwa dzieci	Str.64
14. Ogólny formularz oceny ryzyka	Str.71
15. Formularz oceny ryzyka dla konkretnych aktywności sportowych (np. zawody wyjazdowe, obozy)	Str.74
16. Ewaluacja Strategii Bezpieczeństwa Dzieci w KS BRONOWIANKA (wersja dla Pracowników, Trenerów)	Str.75
17. Ewaluacja Strategii Bezpieczeństwa Dzieci w KS BRONOWIANKA (wersja dla Dzieci).....	Str.76
18. Zakres obowiązków koordynatora ds. Bezpieczeństwa dzieci	Str.77

I DEFINICJE

- 1 / „KS BRONOWIANKA” oznacza Klub Sportowy.
- 2 / „SBD KS BRONOWIANKA” oznacza Strategię Bezpieczeństwa Dzieci KS BRONOWIANKA, przyjętą podlegającą wdrożeniu i stosowaniu.
- 3 / „SEKCJA” oznacza sekcję sportową KS BRONOWIANKA, która realizuje cele według Statutu Klubu w oparciu o swoich członków.
- 4 / „dziecko” oznacza każdą osobę w wieku poniżej 18 lat.
- 5 / „bezpieczeństwo dzieci” oznacza działania podejmowane w celu zapewnienia, że wszystkie dzieci są bezpieczne od krzywdy i nadużyć, gdy są zaangażowane w uprawianie sportu. Oznacza to proaktywne robienie wszystkiego, co możliwe w celu zminimalizowania ryzyka i zapobiegania nadużyciom wobec dzieci.
- 6 / „trener” oznacza osobę prowadzącą praktyczne lub teoretyczne, zorganizowane, grupowe lub indywidualne zajęcia w zakresie sportu w klubie sportowym, przy wykorzystaniu innych obiektów, podczas wyjazdu, obozu treningowego lub jakiegokolwiek zorganizowanego wydarzenia sportowego.
- 7 / „zawodnik” oznacza każdą osobę będącą członkiem zwyczajnym KS BRONOWIANKA i uprawiającym sport.
- 8 / „opiekun” oznacza każdą osobę dorosłą, która towarzyszy dzieciom podczas każdej aktywności sportowej, w tym podczas treningu, meczu wyjazdowego lub obozu sportowego, która bierze na siebie odpowiedzialność za zapewnienie bezpieczeństwa i realizację celów planowanego wydarzenia.
- 9 / „nauczyciel” oznacza każdego pracownika pedagogicznego szkoły.
- 10 / „rodzic” oznacza także opiekuna prawnego dziecka oraz osobę lub podmiot sprawujący pieczę zastępczą nad dzieckiem.
- 11 / „wolontariusz” oznacza osobę fizyczną, która ochotniczo i bez wynagrodzenia, zgodnie z podpisaną umową z KS BRONOWIANKA uczestniczy w programie wolontariatu.
- 12 / „sport” oznacza wszelkie formy aktywności fizycznej, których celem jest wypracowanie lub poprawienie kondycji fizycznej i psychicznej, rozwój stosunków społecznych lub osiągnięcie wyników sportowych na wszelkich poziomach zaawansowania i umiejętności.
- 13 / „dane osobowe” oznaczają pojedyncze informacje lub zbiory danych o zidentyfikowanej lub możliwej do zidentyfikowania osobie fizycznej. Dziecko można zidentyfikować na podstawie danych takich jak: imię i nazwisko, numer PESEL, numer legitymacji członkowskiej, jednego lub kilku szczególnych czynników określających fizyczną, ekonomiczną lub społeczną tożsamość dziecka.
- 14 / „ochrona danych osobowych” oznacza zabezpieczenie tych danych przed ich utratą, wyciekami lub niepożądanym dostępem przez podmioty, które nimi dysponują w tym w szczególności Biuro Klubu i Trenerów. Ochrona polega także na niedopuszczeniu do sytuacji, aby te dane były przetwarzane przez osoby niemające do tego upoważnienia.
- 15 / „nadużycie wobec dziecka” oznacza każde działanie wobec dziecka prowadzące do fizycznej lub emocjonalnej krzywdy, w tym niegodziwego traktowania, przemocy, wykorzystywania, a także każde zaniechanie prowadzące do zaniedbania lub braku reakcji na podstawowe potrzeby dziecka. Działanie lub zaniechanie, które krzywdzi dziecko (innymi słowy, dana osoba może znęcać się nad dzieckiem bezpośrednio, lub może być pośrednio odpowiedzialna za znęcanie się, ponieważ nie zapobiegła skrzywdzeniu dziecka przez inną osobę). Może mieć miejsce osobiście lub online. Chociaż zazwyczaj kojarzy się z dorosłym maltretującym dziecko, dzieci mogą również krzywdzić inne dzieci, zwłaszcza w odniesieniu do znęcania się.
- 16 / „ochrona dzieci” oznacza działania podjęte w odpowiedzi na konkretne sygnały dotyczące dziecka lub dzieci, które mogą doznawać krzywdy lub są wykorzystywane. Ochrona dzieci jest zasadniczą częścią bezpieczeństwa dzieci i wymaga skierowania sprawy do wyspecjalizowanych służb ochrony dzieci, organów ścigania i lokalnych organizacji eksperckich, które są przeszkolone w zakresie doradztwa i ochrony dzieci.
- 17 / „stereotyp” oznacza uproszczoną opinię, myśl o innej osobie jako przedstawicielu grupy społecznej, opartą o wyobrażenie rozpowszechnione społecznie i przekazywane nawzajem.
- 18 / „uprzedzenie” oznacza uczucie wobec osoby jako reprezentanta poszczególnej grupy, niezależnie od tego, jak się ta osoba zachowuje.
- 19 / „dyskryminacja” oznacza zachowanie wobec osoby, oparte o stereotypy i uprzedzenia, jakie

Klub Sportowy Bronowianka Kraków

- wobec niej mamy.
- 20 /„**przemoc fizyczna**” oznacza celowe fizyczne krzywdzenie dziecka i obejmuje wszelkie zachowania, w których użyta jest siła fizyczna i ma na celu spowodowanie pewnego stopnia bólu lub dyskomfortu, nawet niewielkiego. Obejmuje ono głównie bicie ręką lub narzędziem, ale może też polegać na przykład na uderzaniu, kopaniu, potrząsaniu, rzucaniu, drapaniu, szczypaniu, gryzieniu, przypaleniu lub łamaniu kości. Skutkiem przemocy fizycznej mogą być złamania, siniaki, rany cięte, poparzenia, obrażenia wewnętrzne.
 - 21 /„**zaniedbanie**” oznacza brak zapewnienia dziecku podstawowych potrzeb dziecka, gdy osoby odpowiedzialne mają środki, wiedzę i dostęp do usług, aby to zrobić. Dotyczy to m.in. jedzenia, ubrania, higieny, nadzoru lub schronienia, co może skutkować poważnym uszczerbkiem na zdrowiu lub rozwoju dziecka. Obejmuje ono również brak ochrony dziecka przed narażeniem na niebezpieczeństwo.
 - 22 /„**przemoc seksualna**” lub „**wykorzystywanie seksualne**” oznacza angażowanie dziecka w aktywność seksualną przez osobę dorosłą, np. trenera, opiekuna lub rodzica. Obejmuje zachowania fizyczne, np. dotykanie dziecka, jak i bez kontaktu fizycznego, np. podglądanie lub słowna agresja. Obejmuje także kontakty seksualne między znacznie starszym dzieckiem a młodszym dzieckiem lub jeśli jedna osoba obezwładnia inną niezależnie od wieku. Wykorzystywanie seksualne nie musi wiązać się z kontaktem, jest nim również np. angażowanie dzieci w tworzenie obrazów seksualnych, zmuszanie dzieci do oglądania obrazów o charakterze seksualnym lub oglądanie czynności seksualnych, zachęcanie dzieci do zachowania w sposób nieodpowiedni pod względem seksualnym lub uwodzenie dziecka w celu przygotowania go do wykorzystania poprzez zdobycie jego zaufania (w tym za pośrednictwem mediów społecznościowych). W większości przypadków sprawcą jest osoba, którą dziecko zna i której ufa, a do wykorzystania seksualnego dochodzi często w odosobnionych, indywidualnych sytuacjach. Molestowanie seksualne obejmuje nieakceptowalne i niepożądane zachowania i praktyki o charakterze seksualnym, które mogą obejmować, ale nie stanowią katalogu zamkniętego, sugestie lub żądania o charakterze seksualnym, próby o przystęgi seksualne i seksualne, werbalne lub fizyczne zachowania lub gesty, które są lub mogą być racjonalnie postrzegane jako obraźliwe lub upokarzające.
 - 23 /„**przemoc emocjonalna**” oznacza każdy akt powodujący naruszenie godności osobistej dziecka, ukierunkowany na wyrządzenie krzywdy, tj. poniżanie, krytykowanie, upokarzanie lub ośmieszanie dziecka, brak odpowiedniego wsparcia i uwagi, powodujące obniżenie jego poczucia wartości. Przemoc emocjonalna to uporczywe emocjonalne maltretowanie dziecka. Jest nazywane również czasami psychologicznym i może mieć poważne i trwałe negatywne skutki dla rozwoju emocjonalnego dziecka. Przemoc emocjonalna może polegać na celowym mówieniu dziecku, że jest bezwartościowe, niekochane i nieodpowiednie. Może obejmować nie dawanie dziecku możliwości wyrażania swoich poglądów, celowe uciszanie go lub “wyśmiewanie” tego, co mówi lub jak się lub jak się komunikuje. Przemoc emocjonalna często występuje jako wzorzec celowego, długotrwałego, powtarzającego się nie fizycznego zachowania w ramach relacji zróżnicowanych pod względem władzy. Przemoc emocjonalna może obejmować zastraszanie - w tym zastraszanie w Internecie poprzez sieci społecznościowe, gry online lub telefony komórkowe - również przez rówieśników dziecka.
 - 24 /„**mobbing (lub cyberprzemoc, jeśli jest prowadzona online)**” to niechciane, powtarzające się i celowe, agresywne zachowanie, zazwyczaj wśród rówieśników i może wiązać się z rzeczywistością lub postrzeganą nierównowagą sił. Może obejmować działania takie jak groźby, rozpowszechnianie plotki lub kłamstwa, atakowanie kogoś fizycznie lub werbalnie oraz celowe wykluczanie kogoś.
 - 25 /„**Rejestr Sprawców Przestępstw na tle seksualnym**” lub „**RSPTS**” obejmuje rejestr publiczny, rejestr z dostępem ograniczonym i rejestr osób, w stosunku do których Państwowa Komisja do spraw przeciwdziałania wykorzystaniu seksualnemu małoletnich poniżej lat 15, wydała postanowienie o wpisie do rejestru. Rejestr dostępny jest pod adresem:
<https://www.gov.pl/web/sprawiedliwosc/rejestr-sprawcow-przestepstw-na-tle-seksualnym>
 - 26 /„**bezpieczna rekrutacja kadr**” oznacza rekomendowaną ścieżkę rekrutacji osoby aplikującej na stanowisko związane z aktywnością dzieci, składającą się z 3 etapów mających na celu zmniejszenie prawdopodobieństwa zatrudnienia niewłaściwej osoby. Obejmuje ona m.in. formularz samooceny kandydata do pracy z dziećmi, pytania podczas rozmowy kwalifikacyjnej dotyczące bezpieczeństwa dzieci oraz prawną weryfikację osoby w Krajowym Rejestrze Karnym („KRK”) oraz Rejestrze Sprawców Przestępstw na tle seksualnym („RSPTS”).

- 27 / „**kodeks postępowania**” oznacza wspólny zestaw uzgodnionych i akceptowalnych zachowań, które pomagają tworzyć i utrzymywać pozytywne, przyjazne i bezpieczne środowisko dla dzieci. PBD KS BRONOWIANKA zawiera Kodeksy: postępowania dla trenerów, opiekunów, wolontariuszy i innych osób pracujących z dziećmi, Kodeks postępowania dla rodziców/opiekunów prawnych, Kodeks postępowania dla opiekunów podczas wyjazdów lub obozów sportowych, Kodeks postępowania dla dzieci, zasady korzystania z szatni i łazienek zapewniające prywatność i bezpieczeństwo, zasady związane z bezpieczeństwem dzieci podczas aktywności sportowych lub obozów sportowych, w tym z zapewnieniem noclegu, zasady bezpieczeństwa online.
- 28 / „**bezpieczeństwo online**” oznacza rekomendowane wdrożenie ogólnych zasad prewencyjnych, wobec zagrożeń związanych z aktywnością online, m.in. ochrony prywatności i danych osobowych.
- 29 / „**podnoszenie świadomości**” oznacza informowanie o działaniach mających za zadanie ochronę dzieci w celu wprowadzenia reguł i procedur ochronnych w życie. Do podnoszenia świadomości należy korzystać z takich narzędzi jak: szkolenia, kursy, warsztaty z zakresu bezpieczeństwa i ochrony dzieci, prezentacje, ulotki informacyjne, broszury, dedykowane materiały szkoleniowe i manuale.
- 30 / „**system ochrony dziecka**” oznacza działania związków, klubów i osób fizycznych pracujących z dziećmi przy współpracy z organizacjami działającymi na podstawie obowiązujących przepisów prawa w sferze ochrony dzieci przed różnymi formami krzywdzenia i zaniedbywania.
- 31 / „**koordynator ds. bezpieczeństwa dzieci**” oznacza osobę powołaną w KS BRONOWIANKA i odpowiedzialną w niej za bezpieczeństwo dzieci. Zadaniem jej jest m.in. udzielanie informacji, doradztwa, wsparcia we wdrażaniu PBD KS BRONOWIANKA i powiązanych z nim procedur, w tym prawidłowego reagowania na incydenty.
- 32 / „**podmioty związane z ochroną dzieci**” oznaczają organy, instytucje i organizacje, na których ciąży prawny obowiązek ochrony dzieci przed wszelkimi nadużyciami. Obejmuje m.in. policję, prokuraturę, rzecznika praw dziecka, szkołę, pomoc społeczną.
- 33 / „**formularz postępów**” oznacza rekomendowane narzędzie wspierające mierzenie sukcesu w ochronie i koncentruje się na potrzebie okresowego przeglądu środków ochronnych i postępów w ich wdrażaniu. Formularz postępów stanowi załącznik do PBD KS BRONOWIANKA.
- 34 / „**złe praktyki**” – oznacza sytuację, kiedy potrzeby dzieci nie są traktowane priorytetowo, co powoduje, że ich dobro i bezpieczeństwo jest zagrożone.

Ilekoć w niniejszym dokumencie jest mowa o stanowisku czy roli w sporcie (trener, zawodnik, pracownik czy opiekun) w męskiej formie, tyczy się to obu płci.

II WSTĘP

Celem KS BRONOWIANKA jest opracowanie uniwersalnych zasad, procedur i narzędzi, które pomogą w implementacji niniejszej Strategii Bezpieczeństwa Dzieci („SBD”) w działalności statutowej Klubu. Pamiętajmy, że odpowiedzialność za bezpieczeństwo dzieci spoczywa na nas wszystkich.

1. CELE STRATEGII BEZPIECZEŃSTWA DZIECI.

KS BRONOWIANKA pragnie uczynić uprawianie sportu i rekreacji środowiskiem bezpiecznym, pełnym szacunku i radości dla wszystkich dzieci, niezależnie od wieku, płci, orientacji, pochodzenia etnicznego i społecznego, religii, poziomu zdolności i zaangażowania oraz uprawianego sportu lub konkurencji. Uznajemy prawo dzieci do bycia wolnymi od wszelkich form nadużyć: fizycznych, seksualnych, emocjonalnych oraz zaniedbania i uznajemy nasz obowiązek dbania o ich ochronę.

Cel Polityki

Niniejsza Strategia stanowi ramy zapewniające, że dzieci są chronione podczas uprawiania sportu i rekreacji na terenie Klubu. SBD będzie wspierana przez kodeksy postępowania, wytyczne i procedury. Dotyczą one wszystkich osób poniżej 18 roku życia, bez jakiegokolwiek dyskryminacji.

Uznajemy, że niektóre dzieci mogą być szczególnie narażone na nadużycia i jesteśmy świadomi odpowiedzialności za dbanie o ich integrację, bezpieczeństwo i dobre samopoczucie w KS BRONOWIANKA. Poprzez swoje polityki, praktyki i procedury, KS BRONOWIANKA kładzie nacisk na środki zapobiegawcze, w celu zmniejszenia ryzyka, oraz odpowiedzialne działania, aby zapewnić, że wszelkie incydenty są rozwiązywane efektywnie.

Pragniemy, aby ten zestaw narzędzi był żywym dokumentem, który będziemy regularnie aktualizować, aby odzwierciedlał opinie i praktyczne doświadczenia naszych członków oraz podmiotów zajmujących się szkoleniem dzieci i młodzieży.

Będziemy wspierać, ale też wymagać od wszystkich osób zaangażowanych w procesy treningowe, aby ochrona dzieci stała się nadrzędną zasadą naszej wspólnej działalności.

Zakres strategii.

Ochrona dzieci to termin zbiorczy obejmujący zarówno działania zapobiegawcze mające na celu zminimalizowanie szans na wystąpienie krzywdy, jak i działania służące temu, aby zapewnić, w przypadku pojawienia się obaw, że spotkają się one z odpowiednią reakcją właściwego podmiotu. Szczególny nacisk kładziemy na potrzebę uwzględnienia najlepszego interesu dziecka w każdym działaniu dotyczącym dzieci zaangażowanych w sport (np. decyzje, postępowanie, szkolenie, usługi i programy) oraz działania zgodne z międzynarodowymi standardami i ustawodawstwem krajowym, w szczególności gdy podejrzewane przypadki nadużyć mogą nosić znamiona przestępstwa.

Niniejsza Strategia dotyczy następujących osób (nie jest to wyczerpująca lista): trenerów/instruktorów, pracowników, administratorów i koordynatorów, wolontariuszy, rodziców/opiekunów, podmiotów współpracujących, sędziów, organizatorów obozów sportowych, personelu pomocniczego. Każda osoba zaangażowana w działalność statutową Klubu jest odpowiedzialna za to, żeby sport był bezpieczny i pełny radości dla dzieci.

2. ZASADY STRATEGII BEZPIECZEŃSTWA DZIECI.

- 1 / **Będziemy działać w najlepszym interesie dzieci.** Zapewnienie ochrony dzieciom jest związane ze zwiększaniem ich radości z treningów i wyników w wybranym sporcie. Każde działanie związane z dzieckiem lub dziećmi w sporcie musi uwzględniać w pierwszej kolejności ich najlepsze interesy.
- 2 / **Prawa dzieci będą szanowane i promowane w KS BRONOWIANKA.** Dziecko to każdy człowiek w wieku poniżej 18 roku życia. Każde dziecko ma prawo do uprawiania wybranego sportu oraz konkurencji w bezpiecznym, zintegrowanym środowisku, wolnym od wszelkich form nadużycia, molestowania i wykorzystywania. Będziemy stawiać dziecko i jego dobro przed zawodnikiem, sędzią, kibicem i wszelkimi innymi rolami, z jakimi może się spotkać w czasie uprawiania sportu i rekreacji. Uznajemy, że każda forma nadużycia narusza prawa dziecka i **nie będzie tolerowana**. Dzieci mają prawo uczestniczyć i być wysłuchane, w tym poprzez głos w kształtowaniu Polityki i praktyki ochrony, a także do tego, by ich poglądy i opinie były brane pod uwagę we wszystkich decyzjach i działaniach ich dotyczących.
- 3 / **Zasady i praktyki zawarte w tym zestawie narzędzi będą stosowane wobec wszystkich dzieci**, bez dyskryminacji ze względu na rasę, kolor skóry, pochodzenie etniczne, narodowe lub społeczne, płeć, niepełnosprawność, język, religię, poglądy polityczne lub jakąkolwiek inną opinię, majątek, urodzenie lub jakikolwiek inny status, orientację seksualną lub z jakiegokolwiek innego powodu.
- 4 / **Ochrona dzieci jest obowiązkiem każdego z nas**, niezależnie od naszego pochodzenia czy roli jaką pełniemy w Klubie. Oznacza to, że kiedy dzieci są pod naszą opieką, mamy obowiązek je chronić, bez wyjątku. Dzieci również odgrywają w tym procesie istotną rolę, pomagając w ochronie swojej i innych dzieci, chociaż ostateczna odpowiedzialność jest po stronie dorosłych.
- 5 / **Określenie ról i obowiązków w ramach Polityki Bezpieczeństwa Dzieci.** Wszystkie problemy będą zgłaszane i niezwłocznie rozpatrywane zgodnie z określonymi procedurami, ustawodawstwem krajowym, oraz z uwzględnieniem przede wszystkim najlepszego interesu dziecka.
- 6 / **Przejrzystość i otwartość jest kluczowa w bezpieczeństwie i ochronie dzieci.** Nadużycia i krzywdy mogą się rozwijać, gdy pracownicy, wolontariusze, partnerzy, dzieci, rodzice i członkowie społeczności KS BRONOWIANKA nie czują się zdolni do zgłaszania swoich obaw.
- 7 / **Wszystkie obawy dotyczące bezpieczeństwa i ochrony dzieci powinny być traktowane poważnie.** W razie potrzeby należy podjąć odpowiednie kroki w celu zabezpieczenia dziecka, włącznie z przekazaniem sprawy do organów ścigania i podmiotów zajmujących się ochroną dzieci.
- 8 / **Żadna pojedyncza organizacja nie jest w stanie chronić dzieci samodzielnie.** Konieczna jest współpraca wszystkich uprawnionych organów, organizacji i podmiotów.

3. PIĘĆ ETAPÓW ZMIERZAJĄCYCH DO ZAPEWNIENIA BEZPIECZEŃSTWA

- 1 / **Jak dzieci są zaangażowane uprawianie sportu w KS BRONOWIANKA i jakie zabezpieczenia już istnieją?**

Dzieci są zaangażowane w wielu formach i rolach - zawodnika, ucznia, kibica, zaangażowanego w działania w trakcie imprez sportowych, zawodów sportowych oraz w innych obszarach. W związku z pełnieniem przez dzieci różnych ról w środowisku KS BRONOWIANKA, wiele osób dorosłych wchodzi z nimi w interakcję m. in. trenerzy, wychowawcy, pracownicy administracyjni, wolontariusze. W celu wypełnienia ogólnych zasad wynikających z prawa międzynarodowego, krajowego, jak również regionalnego (Gmina i Miasto Kraków), wprowadza się niniejszą Politykę Bezpieczeństwa Dzieci w celu ochrony interesu dzieci i ich bezpieczeństwa w KS BRONOWIANKA.

2 / Wprowadzenie Strategii Bezpieczeństwa Dzieci.

KS BRONOWIANKA wprowadza Strategię Bezpieczeństwa Dzieci i będzie wspierał wszystkie osoby zatrudnione lub współpracujące z Klubem we wprowadzeniu i stosowaniu procedur i działań chroniących dzieci w ramach uprawiania sportu i rekreacji organizowanej, prowadzonej realizowanej przez KS BRONOWIANKA.

3 / W ramach Polityki Bezpieczeństwa Dzieci planujemy:

- 1) powołanie koordynatora bezpieczeństwa dzieci w KS BRONOWIANKA,
- 2) wdrożenie SBD KS BRONOWIANKA w Klubie,
- 3) działania edukacyjne i społeczne w celu zwiększenia świadomości i wiedzy o bezpieczeństwie dzieci wśród rodziców, dzieci, trenerów, pracowników, sędziów, i wszystkich osób zaangażowanych w sport w KS BRONOWIANKA,
- 4) nawiązanie współpracy z organizacjami i instytucjami zajmującymi się ochroną dzieci, które mogą służyć pomocą w zakresie wprowadzenia polityki i jej wdrożenia w KS BRONOWIANKA,
- 5) podejmowanie odpowiednich działań w przypadku zarzutów o działania zabronione poprzez kierowanie spraw do odpowiednich organów państwowych,
- 6) stworzenie narzędzi i procedur umożliwiających anonimowe zgłaszanie naruszeń,
- 7) zapobieganie zatrudnianiu nieodpowiednich osób (pracowników i wolontariuszy) KS BRONOWIANKA poprzez bezpieczną rekrutację i procedury,
- 8) zadbanie o zrozumienie przez wszystkich funkcjonujących w KS BRONOWIANKA swojej roli obowiązków w odniesieniu do ochrony dzieci,
- 9) zapewnienie wszystkim pracownikom i wolontariuszom odpowiednich szkoleń w momencie dołączenia do organizacji, a także zapewnianie dalszych szkoleń i aktualizacji Strategii i procedur,
- 10) przestrzeganie przez wszystkich członków personelu, wolontariuszy i osoby zaangażowane w szkolenie dzieci i młodzieży kodeksów postępowania,
- 11) informowanie dzieci o ich prawach i miejscach, gdzie mogą znaleźć pomoc,
- 12) stały monitoring i ewaluację Procedur i Polityki.

4 / Komunikacja i edukacja.

Strategia, procedury i wytyczne bez upowszechnienia wiedzy o nich i odpowiedniego wdrożenia nie zapewnią bezpieczeństwa dzieciom. Komunikacja i edukacja są kluczowe i niezbędne dla zapewnienia zrozumienia i przestrzegania zasad bezpieczeństwa dla każdego funkcjonującego w środowisku KS BRONOWIANKA.

KS BRONOWIANKA ma na celu podnoszenie świadomości wszystkich osób mających kontakt z dziećmi i młodzieżą w Klubie. W porozumieniu z innymi organizacjami zamierzamy przeprowadzić szereg działań edukacyjno-szkoleniowych dla osób zaangażowanych w funkcjonowanie Klubu, w tym w szczególności trenerów, pracowników klubów, jak również rodziców i samych dzieci.

5 / Monitoring, przegląd, aktualizacje i ocena procesu, procedur oraz wytycznych.

Co roku wspólnie z Koordynatorami sekcji sportowych KS BRONOWIANKA będziemy oceniać proces, politykę, procedury i wytyczne oraz wprowadzać w miarę potrzeb zmiany w celu zapewnienia efektywności naszych działań. Każdy z członków Klubu może dokonać samodzielnej oceny stanu bezpieczeństwa dzieci w KS BRONOWIANKA poprzez wypełnienie formularza, który znajduje się w załączniku numer 18 do niniejszego dokumentu. Działania te mają na celu zagwarantowanie aktualności, skuteczności i zgodności Polityki z obowiązującymi standardami i przepisami prawa. Przegląd będzie polegał na zbieraniu danych dotyczących skuteczności procedur, dane będą zbierane m.in. za pomocą ankiet, wywiadów oraz analizy danych z rejestrów. Wyniki przeglądu będą analizowane przez Koordynatora ds. bezpieczeństwa dzieci. Ewentualne aktualizacje będą zatwierdzane przez Zarząd KS BRONOWIANKA i komunikowane pracownikom oraz członkom organizacji. Zachęcamy członków KS BRONOWIANKA, pracowników oraz podmioty zewnętrzne do ciągłego dostarczania informacji zwrotnych na temat skuteczności Polityki, co umożliwi nam bieżący monitoring i jej ocenę.

III ORGANIZACJA PROCESU OCHRONY PRAW DZIECI I ZAPOBIEGANIE NARUSZENIOM

1. POLITYKA OCHRONNA.

Niniejsza Strategia Bezpieczeństwa Dzieci stanowi uniwersalny zbiór zasad, narzędzi i procedur postępowania w celu ograniczenia nadużyć wobec dzieci, a w przypadku ich wystąpienia powzięcia odpowiednich środków. Pomimo, iż dokument ten odwołuje się do wielu aspektów, nie sposób wymienić wszystkich okoliczności, które wymagają uwrażliwienia trenerów i opiekunów na bezpieczeństwo dziecka. Z tego powodu, przy podejmowaniu decyzji w każdej sytuacji z udziałem dziecka, która w niniejszym dokumencie nie została opisana, dobro dziecka powinno stanowić decydujące kryterium oceny.

Zasada dobra dziecka oznacza, że wszystkie decyzje i działania muszą być podejmowane z uwzględnieniem szeroko pojętego interesu dziecka.

Interes dziecka powinien być nadrzędny, wymagający priorytetowego traktowania w porównaniu z interesem innych osób fizycznych i prawnych.

Ochrona praw dzieci jest szczególnym przedmiotem zainteresowania nie tylko prawa na poziomie krajowym, ale przede wszystkim międzynarodowym, w tym unijnym. Zasady zawarte w regulacjach prawnych odwołują się do wolności osobistej dzieci, ich dóbr osobistych, wskazują również na zasadę szczególnej ochrony dzieci i młodzieży, integralności fizycznej i psychicznej zawodników.

Odnosnie wszystkich aktywności z udziałem dzieci szczególnie istotna jest ich ochrona przed dyskryminacją, realizacja prawa do rozwoju i kierowanie się w podejmowanych działaniach interesem dziecka. Przepisy prawa regulujące kwestie związane z ochroną dzieci, w szczególności dzielimy na:

1) Prawo międzynarodowe:

- a) Konwencja o prawach dziecka ONZ z dnia 20.11.1989 r.;
- b) Europejska Karta Społeczna z dnia 18 października 1961 r.;
- c) Konwencja Rady Europy z dnia 25 października 2007 r.

2) Prawo Unii Europejskiej:

- a) Karta Praw Podstawowych Unii Europejskiej;
- b) Biała Księga na temat sportu z dnia 11 lipca 2007 r.;
- c) Konkluzje Rady (UE) z grudnia 2019 r.;
- d) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 (RODO) z dnia 27 kwietnia 2016 r.

3) Prawo krajowe:

- a) Konstytucja Rzeczypospolitej Polskiej i polskie ustawodawstwo, a także ratyfikowane umowy międzynarodowe;
- b) Ustawa o Rzeczniku Praw Dziecka z dnia 6 stycznia 2000 r.;
- c) Ustawa o wspieraniu rodziny i systemie pieczy zastępczej z dnia 9 czerwca 2011 r. oraz ustawa o systemie oświaty z dnia 7 września 1991 r.;
- d) Ustawa o sporcie z dnia 25 czerwca 2010 r.;
- e) Kodeks karny oraz ustawa o przeciwdziałaniu zagrożeniom przestępczością na tle seksualnym i ochronie małoletnich z dnia 13 maja 2016 r.;
- f) Ustawa o sporcie z dnia 25 czerwca 2010 r.;
- g) inne ustawy, w tym ustawa o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi z dnia 26 października 1982 r. oraz ustawa o przeciwdziałaniu narkomanii z dnia 29 lipca 2005 r.

Ochrona dzieci i konieczność zabezpieczenia ich interesów wynika ze specyficznego charakteru praw dziecka, których realizacja zależy w dużej mierze od dorosłych. Dzieci należą do grupy osób szczególnie wrażliwych, które same nie mogą zadbać o swoje interesy. Na dobro dziecka jako wartość nadrzędną składają się opieka, troska i ochrona.

Klub Sportowy Bronowianka Kraków

Pod pojęciem interesu dziecka należy rozumieć zespół wartości koniecznych do rozwoju fizycznego, emocjonalnego, intelektualnego i moralnego dziecka, należytego przygotowania go do życia w społeczeństwie. Należy podkreślić, że dzieci korzystają z niezbywalnych praw, takich jak prawo do szacunku i ochrony godności osobistej.

Ochrona dzieci w KS BRONOWIANKA jest warunkiem koniecznym, by dzieci czerpały przyjemność ze sportu jako hobby i dorastały jako sportowcy. Kulturowanie aktywnego stylu życia u dzieci z jednoczesnym zapewnieniem bezpieczeństwa i ochrony ich praw przyniesie wymierne rezultaty sportowe i społeczne.

2. OCENA RYZYKA

Podstawowym celem oceny ryzyka jest zapewnienie możliwie najlepszej ochrony i identyfikacji wszystkich zagrożeń występujących przy pracy wykonywanej w związku z dziećmi. KS BRONOWIANKA przygotował i zaleca wypełnienie przez sekcje sportowe szablonów analizy ryzyka. Szablony dotyczą ogólnej oceny ryzyka a także oceny ryzyka dla konkretnych aktywności sportowych (np. mecze wyjazdowe, obozy) przykładowe szablony stanowią załączniki nr 19 oraz nr 20.

Efektom oceny powinno być rozstrzygnięcie czy ryzyko jest odpowiednio kontrolowane i czy można je uznać za akceptowalne. Jeżeli w wyniku dokonanej oceny ryzyko jest zbyt wysokie, to jednym z efektów szacowania ryzyka powinno być wskazanie środków zaradczych, profilaktycznych, jak należy je zastosować i kiedy. Ocena ryzyka musi dostarczyć niezbędnych informacji do podejmowania działań naprawczych i ustalania kolejności ich wprowadzania. Działania te powinny być udokumentowane.

W sporcie przypadki złej praktyki mogą mieć miejsce, kiedy potrzeby dzieci nie są traktowane priorytetowo, co powoduje, że ich dobro i bezpieczeństwo jest zagrożone. Przykłady niewłaściwych praktyk mogą obejmować:

- 1) podejmowanie niewystarczającej dbałości o unikanie urazów (np. poprzez nadmierny lub nieodpowiedni trening w stosunku do wieku, dojrzałości, doświadczenia i umiejętności zawodników);
- 2) niezgłaszanie zachowań, które mogą narażać na szwank dobro dziecka i pozwalanie na niezgłaszanie niepokojących praktyk;
- 3) ciągłe okazywanie przychylności lub ignorowanie niektórych dzieci;
- 4) używanie agresywnego, wulgarnego języka i zakazanych substancji w obecności dzieci;
- 5) wielokrotne ignorowanie wytycznych dotyczących zdrowia i bezpieczeństwa lub niepodejmowanie regularnych ocen ryzyka, co może narażać dzieci na ryzyko narażenia (np. niezapewnienie, że sprzęt, transport lub obiekty są odpowiednie do celu, bezpieczne w użyciu i dostępne);
- 6) brak kwestionowania i zgłaszania złych praktyk może prowadzić do powstania środowiska, w którym może dojść do nadużyć.

Pewne zachowania powinny zwrócić uwagę i stanowić podstawę do podjęcia działań w celu poprawy bezpieczeństwa procesów, ewentualnie do zgłoszenia naruszeń. Jakie są niektóre z czynników ryzyka nadużyć w sporcie?

- 1) potencjalne sytuacje ryzyka: szatnie, prysznice, jazda samochodem, nocowanie, wyjazdy;
- 2) tolerancja dla znęcania się, w tym wśród rówieśników;
- 3) wysoka tolerancja dla przemocy fizycznej i urazów;
- 4) dominacja i nierówne relacje władzy, na przykład między kierownikami lub trenerami a sportowcami;
- 5) nieodpowiednie relacje dorosły-dziecko i nadużywanie pozycji zaufania;
- 6) dyskryminacja i nierówność płci;
- 7) społeczna tolerancja dla niewłaściwych relacji lub zachowań: kluczowy czynnik, który sprawia, że dzieci, zwłaszcza dziewczynki, są narażone na nadużycia;
- 8) dbanie o reputację i unikanie skandali, prowadzące do przemilczania incydentów lub niezgłaszania ich, co czasem prowadzi do kontynuacji nadużyć;
- 9) brak jasnej polityki i procedur, zwłaszcza na szczeblu krajowym i lokalnym.

Klub Sportowy Bronowianka Kraków

Ryzyko naruszeń i nieprawidłowości obniżają pewne dobre praktyki. Jakie są niektóre z czynników chroniących przed nadużyciami w sporcie?

- 1) W organizacjach panuje kultura szacunku i zero tolerancji wobec wszelkich form nadużyć na wszystkich poziomach;
- 2) istnieją jasne zasady i procedury, które są dobrze znane wszystkim, w tym dzieciom, młodzieży oraz ich rodzinom, w tym kontakt z wyznaczoną osobą kontaktową/koordynatorem;
- 3) incydenty i zarzuty są traktowane poważnie i podejmowane są odpowiednie działania;
- 4) organizacje promują lepsze zrozumienie tych kwestii poprzez edukację i wzrost świadomości oraz są zaangażowane w powstrzymywanie tych, którzy mogą wykorzystywać sport jako sposób na zdobycie dostępu do dzieci z niewłaściwych powodów;
- 5) troskliwy i zaangażowany personel oraz wolontariusze na wszystkich poziomach gry.

3. ZASADY ZWIĄZANE Z BEZPIECZEŃSTWEM DZIECI PODCZAS AKTYWNOŚCI SPORTOWYCH LUB OBOZÓW SPORTOWYCH, W TYM Z ZAPEWNIENIEM NOCLEGU.

3.1. / Ocena ryzyka.

Ocena ryzyka jest zalecana dla każdej planowanej aktywności, np. organizacji treningów, meczów wyjazdowych, obozów sportowych, w szczególności gdy obejmuje nocleg.

Celem oceny ryzyka nie jest znalezienie powodów do odwołania podróży. Ma ona na celu wcześniejsze zidentyfikowanie potencjalnych zagrożeń. Analiza pozwoli podjąć działania, które wyeliminują ryzyko lub zredukują obszary wpływu. Na przykład miejsce noclegu może nie być bezpieczne dla dzieci, a jeśli jest to wcześniej wiadome, można je zmienić na inne. Pomaga to zapewnić, że wyjazd lub inna aktywność będą bezpieczne i przyjemne dla dzieci. Ważne jest, aby pamiętać, że jeśli aktywność nie może odbyć się bezpiecznie, należy ją odwołać.

Przynajmniej raz w roku należy przeprowadzić ogólną ocenę ryzyka, a przed organizacją konkretnego wydarzenia, np. obozu sportowego zawsze powinna być przeprowadzona. Analiza pozwoli wykryć najbardziej wrażliwe aspekty z punktu widzenia bezpieczeństwa dzieci. Każde ryzyko należy ocenić jako wysokie, średnie lub niskie, w zależności od prawdopodobieństwa jego wystąpienia. Dla każdego ryzyka należy określić planowane działanie w celu jego zminimalizowania. Jeśli ryzyka nie można zmniejszyć i pozostanie na wysokim poziomie, powinno rozważyć się rezygnację z organizacji rozważanej aktywności. Po wydarzeniu warto wrócić do przeprowadzonej analizy ryzyka, aby wyciągnąć wszelkie wnioski na przyszłość i uwzględnić w planach na kolejne wydarzenia.

3.2. / Nadzór podczas wyjazdów.

Zgodnie z obowiązującym prawem, liczba uczestników wypoczynku pozostających pod opieką jednego wychowawcy wypoczynku nie może przekraczać 20 osób. W przypadku zaś grupy z dziećmi do 10 roku życia oraz grupy mieszanej, w której są dzieci do 10 roku życia, liczba uczestników wypoczynku pozostających pod opieką jednego wychowawcy wypoczynku nie może przekraczać 15 osób.

Na liczbę opiekunów powinny mieć wpływ następujące kryteria:

- 1) wiek dzieci;
- 2) stopień rozwoju psychofizycznego;
- 3) stan zdrowia;
- 4) specyfika aktywności oraz warunki, w jakich będzie się ona odbywać.

Przed organizacją wycieczki lub obozu sportowego, w tym z zapewnieniem noclegu, należy zdecydować o niezbędnym poziomie nadzoru, biorąc pod uwagę wiek i liczbę uczestników. Zazwyczaj im młodsze dzieci lub im bardziej wymagające zajęcia lub okoliczności, tym większa liczba dorosłych opiekunów potrzebna do ich nadzorowania. Gdy dzieci mają szczególne potrzeby, może być wymagany dodatkowy nadzór i wsparcie.

Zawsze, przy każdej aktywności podczas wycieczki lub obozu, dobrze jest mieć co najmniej dwie dorosłe osoby nadzorujące (zasada czterech oczu). Jeśli coś się stanie, np. dziecko musi zostać

Klub Sportowy Bronowianka Kraków

zabrane do szpitala, druga osoba dorosła może nadal nadzorować resztę dzieci. Jeśli są dostępni opiekunowie płci męskiej i żeńskiej, ważne jest określenie różnych ról i obowiązków każdego z nich, np. dotyczące nadzoru w szatniach i wchodzenia do pokojów. Kodeks postępowania dla opiekunów podczas wyjazdów lub obozów stanowi załącznik nr. 11.

3.3. / Odpowiedzialność opiekunów i rola rodziców.

Opiekunowie towarzyszący dzieciom podczas podróży i wyjazdu biorą na siebie odpowiedzialność za zapewnienie bezpieczeństwa dzieciom. Rozpoczyna się ona od momentu, gdy dziecko opuszcza rodzica/opiekuna prawnego, a kończy się dopiero, gdy dzieci wrócą z podróży i zostaną bezpiecznie przekazane rodzicom/ opiekunom prawnym. Należy jasno poinformować rodziców, w którym momencie kończy się odpowiedzialność za opiekę nad dziećmi, aby uniknąć nieporozumień. Na przykład można uzgodnić, że rodzice zabiorą swoje dzieci z siedziby klubu po powrocie z wycieczki lub, że dzieci zostaną odwiezione do siedziby klubu a następnie udadzą się samodzielnie do domu. Czasami najlepszym rozwiązaniem jest towarzyszenie dzieciom przez rodziców podczas wyjazdów. Pomaga to rodzicom czuć się częścią społeczności sportowej, w którym trenuje ich dziecko. Zmniejsza to również ciężar odpowiedzialności spoczywający na Klubie i ryzyko nieporozumień dotyczących ustaleń na linii rodzic-trener.

Należy pamiętać, że zgodnie z art. 92j ustawy z dnia 7 września 1991 r. o systemie oświaty, organizator obozu zobowiązany jest poinformować rodziców uczestnika obozu o warunkach organizacji obozu, w szczególności o terminie, miejscu lub trasie obozu, jego programie i regulaminie. Wobec tego, zaleca się zwłaszcza przed wyjazdem obejmującym nocleg, spotkanie trenerów, opiekunów z rodzicami i dziećmi w celu potwierdzenia różnych ustaleń i zasad dotyczących podróży.

W przypadku niemożności organizacji takiego spotkania, informacje powinny być dostarczone na piśmie. Rodzice powinni otrzymać numery alarmowe do opiekunów nadzorujących podróż i organizatorów wyjazdu. Przydatne może okazać się poproszenie dzieci o podpisanie kodeksu zachowania lub pomoc w jego opracowaniu, aby wiedziały, czego się od nich oczekuje podczas podróży.

Rodzice muszą zawsze wyrazić zgodę na udział swoich dzieci w wyjeździe. Przed wyjazdem należy również uzyskać podstawowe informacje dotyczące stanu zdrowia dzieci i dane kontaktowe w nagłych przypadkach. Opracowane przykładowe wzory zgód, oświadczeń i formularzy medycznych stanowią załączniki do niniejszego dokumentu.

3.4. / Prawne aspekty planowania i organizowania wyjazdów.

Zorganizowany wypoczynek dla dzieci podlega regulacjom prawnym m.in. ustawie z dnia 7 września 1991 r. o systemie oświaty i wydanemu na jej podstawie rozporządzeniu Ministra Edukacji Narodowej z dnia 30 marca 2016 r. w sprawie wypoczynku dzieci i młodzieży.

Należy zwrócić uwagę, że zgodnie z art. 92d ust. 1 ustawy o systemie oświaty, organizator wypoczynku jest obowiązany zgłosić kuratorowi oświaty właściwemu ze względu na siedzibę lub miejsce zamieszkania organizatora wypoczynku zamiar zorganizowania wypoczynku (nie podlega zgłoszeniu jedynie wypoczynek trwający do 3 dni organizowany przez szkołę, przedszkole lub placówkę oświatowo-wychowawczą).

Natomiast na podstawie art. 92j ustawy o systemie oświaty, organizator wypoczynku informuje rodziców uczestnika wypoczynku o warunkach organizacji wypoczynku, w szczególności o terminie, miejscu lub trasie wypoczynku, jego programie i regulaminie. Zatem obowiązkowe i konieczne jest zorganizowanie spotkania z rodzicami przed planowaną aktywnością lub co najmniej poinformowanie ich na piśmie. Dalej ustawa wskazuje szereg obowiązków ciążących na organizatorze wypoczynku, np. założenia dla uczestnika wypoczynku karty kwalifikacyjnej czy obowiązek zgłoszenia wypadku podczas wypoczynku (art. 92l ustawy). Kadra trenerów i opiekunów podczas wycieczki czuwa nad bezpieczeństwem dzieci. To oni w pierwszej kolejności powinni wykryć potencjalne nadużycia wobec dzieci, a także sami nie mogą stanowić zagrożenia dla ich bezpieczeństwa. Kierownikiem wypoczynku może być osoba, która m.in. nie była karana za umyślne przestępstwo przeciwko życiu i zdrowiu, przestępstwo przeciwko wolności seksualnej

Klub Sportowy Bronowianka Kraków

i obyczajności, przestępstwo przeciwko rodzinie i opiece, ukończyła 18 lat, posiada co najmniej wykształcenie średnie lub średnie branżowe, ukończyła kurs na kierownika wypoczynku. Wychowawca ponadto jest obowiązany ukończyć odpowiedni kurs na wychowawcę wypoczynku. Organizator musi zapewnić odpowiednią kadrę podczas wypoczynku, ale także dostęp do opieki medycznej oraz program wypoczynku i zajęcia dostosowane do wieku, zainteresowań i potrzeb uczestników, ich stanu zdrowia, sprawności fizycznej i umiejętności. Obowiązkiem organizatora jest także żywienie zgodne z zasadami higieny żywienia, a także (jeżeli dotyczy) bezpieczne korzystanie z wyznaczonego obszaru wodnego oraz bezpieczne przebywanie w górach.

3.5. / Korzystanie z szatni i łazienek.

Czynnikami ryzyka są wspólne pomieszczenia, takie jak szatnie i łazienki. Zalecane jest wprowadzenie jasnych dla wszystkich zasad korzystania z nich.

Ogólne zasady korzystania z szatni i łazienek:

- 1) należy sprawdzić, jakie są warunki sanitarne, oraz czy łazienki są przeznaczone do wyłączonego użytku dzieci, czy też są udostępniane publicznie;
- 2) jeżeli zarówno dorośli, jak i dzieci korzystają z pryszniców lub toalet, powinno zapewnić się oddzielny dostęp do tych miejsc;
- 3) w przypadku zajęć koedukacyjnych muszą być dostępne osobne łazienki i szatnie;
- 4) należy zachęcać dzieci do dbania o higienę;
- 5) trenerzy lub opiekunowie nie mogą przebierać się ani brać prysznica w tym samym czasie co dzieci korzystające z tych samych pomieszczeń, ani pod żadnym pozorem nie powinni przebierać się w obecności dzieci;
- 6) korzystanie z telefonów komórkowych lub sprzętu z funkcją nagrywania wideo przez trenerów lub opiekunów nie powinno być dozwolone w szatniach. Dzieci powinny być zniechęcane do korzystania z telefonów, można to także uzgodnić na podstawie klubowych kodeksów postępowania. Jeśli dzieci mogą korzystać z telefonów, powinny otrzymać informacje dotyczące bezpiecznego i akceptowalnego użytkowania;
- 7) rodzice powinni być poinformowani o braku możliwości wchodzenia do przebieralni, chyba że jest to absolutnie konieczne. W takich okolicznościach tylko rodzic tej samej płci co dzieci, może wejść do szatni i powinien wcześniej poinformować o tym zamiarze trenera. Co najmniej jeden członek personelu trenerskiego tej samej płci co dzieci powinien towarzyszyć rodzicowi;
- 8) trenerzy lub opiekunowie, zwłaszcza płci przeciwnej, nie powinni znajdować się w szatni, gdy dzieci są rozebrane;
- 9) w sytuacjach, w których dzieci muszą dzielić łazienki lub szatnię z osobami dorosłymi, ryzyko należy zminimalizować poprzez oddzielne przestrzeni lub wyznaczenie godzin tylko dla dzieci;
- 10) rodzice mogą nadzorować własne dzieci lub, za zgodą klubu, inne dzieci. Podczas nadzorowania innych dzieci ważne jest, aby upewnić się, że rodzice zrozumieli kodeks postępowania dla rodziców/opiekunów prawnych oraz innych osób pracujących z dziećmi i zapoznali się z zasadami korzystania z szatni i łazienek;
- 11) jeżeli dziecko czuje się niekomfortowo, przebierając się lub biorąc prysznic w miejscu dzielnym z zespołem, nie należy wywierać na nim presji, aby to zrobiło. Zamiast tego należy je zachęcać do robienia tego w domu;
- 12) jeśli dzieci z niepełnosprawnością muszą korzystać z pomieszczeń, należy się upewnić, że są one dostępne i że dziecko z niepełnosprawnością i jego opiekun są zaangażowani w podejmowanie decyzji, czy i jak należy im pomóc. Upewnij się, że dziecko jest w stanie wyrazić zgodę na oferowaną pomoc;
- 13) w przypadku braku miejsca i możliwości przebrania się, dzieci i ich rodzice lub opiekunowie powinni być o tym poinformowani przed meczem ze wskazaniem, by dokonali alternatywnych ustaleń i zabrali odpowiednią dodatkową odzież.

4. ZASADY ZWIĄZANE Z BEZPIECZEŃSTWEM DZIECI PODCZAS INNYCH AKTYWNOŚCI.

4.1. / Bezpieczeństwo dziecka w Internecie.

Zdjęcia, filmy i klipy wideo publikowane w mediach społecznościowych to sprawdzone sposoby na reklamę Klubu, promocję aktywności dzieci i programów sportowych. Mogą służyć pokazywaniu osiągnięć i informowaniu innych na bieżąco o podejmowanych aktywnościach. Materiały wideo obejmujące przebieg treningów bywają wykorzystywane przez trenerów w celu analizy treningu młodych sportowców, wskazywania im błędów technicznych, co służy dalszemu rozwojowi dzieci. Zdjęcia, filmy, wpisy w mediach społecznościowych, a także każda inna aktywność online zapewniają z jednej strony, promocję Klubu oraz programów sportowych. Z drugiej strony, mogą powodować zagrożenia dla bezpieczeństwa dzieci, a także ochrony ich prywatności i danych osobowych. W celu minimalizowania ryzyka naruszeń wobec dzieci w przestrzeni internetowej należy uświadomić dorosłym oraz dzieciom możliwość wystąpienia takich zagrożeń oraz wprowadzić ogólne zasady prewencyjne. Pozytywny wpływ powinno odnieść informowanie mediów oraz osób z zewnątrz przez klub o szczególnej ochronie dzieci i młodzieży. Należy też upewnić się, że zostały wyrażone stosowne zgody na przetwarzanie wizerunku oraz jego eksploatację. Wzór zgody stanowi załącznik numer 2 do niniejszej Polityki Bezpieczeństwa Dzieci.

Przykłady zagrożeń online dla bezpieczeństwa dzieci i ich praw:

- 1) niezgodne z prawem przetwarzanie danych osobowych, np. nazwiska, adresów e-mail lub numerów telefonu;
- 2) kontakt z dorosłymi z bezprawnymi lub wątpliwymi zamiarami;
- 3) wysyłanie obraźliwych lub w inny sposób nieodpowiednich materiałów;
- 4) dręczenie i prześladowanie online, cyberprzemoc, cyberstalking (wykorzystywanie Internetu do nękania);
- 5) grooming (uwodzenie dzieci przez Internet) w celu wykorzystywania seksualnego.

Obawy w tym zakresie powinny budzić następujące sytuacje:

- 1) jeżeli w jakimkolwiek momencie wykorzystanie zdjęcia lub dołączonych do niego informacji wydaje się nieodpowiednie, zgłoś nadużycie obrazu;
- 2) każdy, kto zachowuje się w sposób, który może być postrzegany jako nieodpowiedni;
- 3) w odniesieniu do filmowania lub fotografowania dzieci lub korzystania z mediów społecznościowych należy to zgłaszać;
- 4) w stosownych przypadkach, obawy powinny być również zgłaszane na policję.

4.2. / Bezpieczeństwo dziecka w Internecie.

Należy zdawać sobie sprawę, że w mediach społecznościowych dodanie osoby jako znajomego lub obserwatora skutkuje możliwością zobaczenia przez nią wszystkiego, co zostało dotychczas opublikowane, chyba że wprowadzone są ograniczenia prywatności. W Internecie nic nie powinno być publikowane bez zgody osób objętych wpisem/zdjęciem/ filmem/postem. Przy bezpośrednim komunikowaniu się z dziećmi drogą elektroniczną i publikowaniu komentarzy na portalach społecznościowych należy zwrócić uwagę, czy nie zagrożą dobru dziecka, nie wyrządzą mu krzywdy lub nie naruszają renomy klubu.

Rekomenduje się w szczególności następujące zasady w celu bezpiecznego korzystania z obrazów:

- 1) zakaz robienia zdjęć lub nagrywania filmów w szatni, łazience lub pokojach,
- 2) obrazy publikowane w mediach społecznościowych nie powinny zawierać danych osobowych, które ułatwiają zidentyfikowanie dziecka (adres, numer telefonu, itp.)
- 3) dzieci nie powinny być fotografowane w sposób poniżający lub prowokacyjny.

W świecie wirtualnym trenerzy i wolontariusze korzystający z osobistych mediów społecznościowych, nie powinni być w kręgu znajomych/obserwatorów z dziećmi. Zaleca się korzystanie z grupowych czatów, wysyłanie zbiorowych maili do rodziców lub za pośrednictwem strony klubu i związku zamiast stron osobistych, takich jak Facebook. Dzięki temu informacje będą bezpieczne i przejrzyste. Każdy może zobaczyć, co jest uzgodnione i zmniejsza się

Klub Sportowy Bronowianka Kraków

prawdopodobieństwo, że intencje dorosłego zostaną źle zrozumiane.

Wiadomości, zdjęcia lub filmy obraźliwe, dyskryminujące lub o charakterze seksualnym nigdy nie powinny być publikowane w Internecie. Taka publikacja może powodować pociągnięcie do odpowiedzialności karnej lub dyscyplinarnej. Wszelka komunikacja powinna odbywać się w miarę możliwości za pośrednictwem rodziców lub opiekunów, chyba że uzgodniono inaczej.

W przypadku otrzymania wiadomości obraźliwych, dyskryminujących lub o charakterze seksualnym, należy to zgłosić koordynatorowi ds. bezpieczeństwa dzieci. Każdy, kto zachowuje się w sposób, który mógłby zostać uznany za nieodpowiedni, w związku z filmowaniem lub fotografowaniem dzieci lub korzystaniem z mediów społecznościowych, powinien zostać zgłoszony. W wielu przypadkach najlepszą odpowiedzią jest brak odpowiedzi, ponieważ takie działanie może tylko eskalować sytuację. Nie należy usuwać wiadomości ani innych materiałów, dopóki koordynator nie zostanie poinformowany, ponieważ mogą być wykorzystane jako dowody w sprawie.

Należy pamiętać, że istnieją szczególne ryzyka związane z używaniem nowych technologii, które mogą stanowić zagrożenie dla bezpieczeństwa dzieci, w szczególności:

- 1) dostęp i udostępnianie danych osobowych,
- 2) udostępnianie lub publikowanie zdjęć lub nagrań bez zgody,
- 3) przesyłanie treści obraźliwych lub nieodpowiednich,
- 4) nękanie w sieci (cyberbullying),
- 5) uwodzenie dziecka przez dorosłych (grooming),
- 6) zbliżenie w celu wykorzystania seksualnego.

Zasadą powinna być komunikacja z dziećmi za pośrednictwem osób dorosłych, rodziców/opiekunów, zawsze kiedy jest to możliwe. W przypadku, kiedy nie jest to możliwe, należy uzyskać zgodę w/w osób oraz dziecka na komunikację bezpośrednią, pamiętając o tym, że w przypadku bezpośredniej komunikacji z dzieckiem za pośrednictwem poczty elektronicznej, zawsze należy dotrzeć co najmniej dwie osoby dorosłe do wiadomości.

Osoby pracujące z dziećmi powinny przestrzegać następujących zasad:

- 1) nie używać swoich prywatnych kont w mediach społecznościowych do publikowania informacji związanych z pracą z dziećmi. Wszelka komunikacja powinna być prowadzona poprzez oficjalne media społecznościowe klubu,
- 2) dodać co najmniej dwie inne osoby dorosłe do zamkniętych grup służących komunikacji z dziećmi (np. Whatsapp, Facebook),
- 3) nie komunikować się z dziećmi za pomocą prywatnego konta. Wszelka taka komunikacja powinna odbywać się poprzez kontakt z rodzicami/opiekunami,
- 4) nie dodawać do znajomych ani nie obserwować dziećmi w mediach społecznościowych za pośrednictwem prywatnego konta,
- 5) nie publikować na swoich kontach prywatnych w mediach społecznościowych treści niewłaściwych lub naruszających dobra osobiste innych osób, mając na uwadze, że mogą być obserwowani przez dzieci.

4.3. / Zasady współpracy z mediami.

W przypadku utrwalania w formie zdjęć lub nagrań treningów, zawodów, meczów lub obozów sportowych istotne jest przestrzeganie poniższych reguł i wskazówek, które mogą pomóc w ochronie dzieci i zapewnić im prywatność oraz bezpieczeństwo. Należy:

- 1) upewnić się, że rodzice i dzieci wyrażają zgodę na utrwalenie ich wizerunku w postaci zdjęć oraz filmów i jego wykorzystanie oraz zidentyfikować dzieci, wobec których zgody nie uzyskano;
- 2) informować media, że klub, ma na celu stworzenie bezpiecznego i przyjemnego środowiska dla wszystkich dzieci oraz wyjaśnić zobowiązanie do ochrony i stosowania Strategii Bezpieczeństwa Dzieci,
- 3) wskazać, że nie należy fotografować dzieci w sytuacjach, które mogą być postrzegane jako

Klub Sportowy Bronowianka Kraków

- 4) służące wykorzystaniu lub wyrządzeniu im krzywdy, np. dzieci przebijające się w szatniach, dzieci nigdy nie powinny być przedstawiane w sposób poniżający, niesmaczny lub prowokacyjny. Przed wykonaniem zdjęcia, nagrania powinno się upewnić, że wszyscy są odpowiednio ubrani,
- 5) wskazać miejsca o ograniczonym dostępie i zobowiązać media do przestrzegania zasad prywatności,
- 6) poinstruować media, żeby w żadnym wypadku nie wchodziły do szatni lub do łazienek, gdy korzystają z nich dzieci,
- 7) podkreślić zakaz udostępniania informacji zawierających dane osobowe dzieci bez uzyskania stosownych zgód ani szczegółowych informacji osobistych, które mogłyby zidentyfikować dziecko, np. jego adresu domowego, adresu e-mail lub numeru telefonu,
- 8) uniemożliwić dostęp bez nadzoru lub jednoosobowe sesje fotograficzne lub wideo z osobami poniżej 18 roku życia. Co najmniej jeden pracownik oraz przynajmniej jeden członek personelu lub rodzice bądź opiekunowie dziecka powinni uczestniczyć w każdej indywidualnej sesji fotograficznej lub sesji wideo.

5. ZASADY OCHRONY DANYCH OSOBOWYCH.

Uczestnictwo dzieci w sporcie w formie treningów, rywalizacji sportowej, zawodów, turniejów, obozów sportowych itp. wymaga każdorazowej zgody rodziców/ opiekunów prawnych, w tym na przetwarzanie ich danych osobowych, oraz danych rodziców/opiekunów prawnych. To, czym jest przetwarzanie danych osobowych, można najlepiej zrozumieć z perspektywy procesu ich przetwarzania. Na proces składa się wszystko, co dzieje się z danymi osobowymi w jednym konkretnym celu, od momentu ich pozyskania, do usunięcia lub przekazania w innych celach.

Strategia Bezpieczeństwa Dzieci zawiera katalog dokumentów, które opracowane zostały w oparciu o aktualne przepisy prawa, w szczególności ochrony danych osobowych. Dokumentacja stanowi załączniki, obejmujące wzory: wyrażania zgody rodziców/ opiekunów prawnych, wypełniania obowiązku informacyjnego przez Administratora, nadawania stosownych upoważnień oraz odbierania oświadczeń od osób pracujących z dziećmi. Elementami wyrażenia zgody są: dobrowolność, konkretność, świadomość i jednoznaczność.

5.1. / Zgody rodziców/opiekunów prawnych na przetwarzanie danych osobowych dzieci/podopiecznych.

1. Przed przystąpieniem dziecka do treningów, zawodów, meczów, rozgrywek, obozu sportowego, rodzice/opiekunowie prawni powinni wyrazić zgodę na udział ich dziecka/podopiecznego w wyżej wymienionych aktywnościach i podać wszystkie niezbędne dane dziecka/podopiecznego, aby ustalenie jego tożsamości było możliwe.
2. Zgodę powinno wyrazić dwoje rodziców/opiekunów prawnych. W przypadku niemożności uzyskania zgody obojga rodziców/opiekunów prawnych, zgodę wyraża jeden z rodziców/opiekunów prawnych, składając odpowiednie oświadczenie.
3. Dodatkowa zgoda wymagana jest w przypadku udziału dziecka/podopiecznego w aktywnościach poza siedzibą podmiotu organizującego aktywność dzieci. Dotyczy to m.in. zawodów wyjazdowych, obozów sportowych, innych aktywności związanych z przemieszczaniem się dziecka lub zapewnieniem noclegu.
4. W związku z udziałem dziecka/podopiecznego w formach aktywności wyżej wymienionych, konieczne jest także uzyskanie zgody rodziców/opiekunów prawnych na przetwarzanie danych osobowych ich samych.
5. Zgody wymaga rejestrowanie wizerunku dziecka podczas aktywności sportowej w ramach rozgrywek/zawodów i innych form bezpłatnego wykorzystania tego wizerunku na potrzeby podmiotu organizującego aktywność dzieci oraz inne czynności związane z przetwarzaniem wizerunku dziecka.

5.2. / Upoważnienie do przetwarzania danych osobowych.

Nadawanie upoważnień do przetwarzania danych osobowych to jedno z najważniejszych obowiązków administratora. Upoważnianie do przetwarzania danych zapewnia rozliczalność danych osobowych, poprzez kontrolę nad tym, kto i w jakim zakresie jest uprawniony do dostępu do danych. Upoważnienie stanowi potwierdzenie, że użytkownik otrzymał stosowne uprawnienie do przetwarzania danych od administratora. Zgodnie z art. 29 RODO przetwarzanie danych musi odbywać się tylko i wyłącznie na wyraźne polecenie administratora i dzięki temu, iż administrator nadaje w wersji elektronicznej lub papierowej takie upoważnienie, może wykazać on przed organem nadzorczym, że takie polecenie w zakresie przetwarzania danych zostało faktycznie wydane.

Według wzoru upoważnienie można nadać trenerowi, opiekunowi, organizatorowi aktywności z dziećmi, wolontariuszowi, pracownikowi medycznemu, w związku z zakresem wykonywanych przez nich obowiązków do przetwarzania danych osobowych dzieci. Upoważnienie podpisuje osoba będąca administratorem danych osobowych. Osoby, którym nadano upoważnienia związane są poleceniami wydanymi przez administratora w ramach sprawowanej funkcji oraz zobowiązane do przestrzegania przepisów dotyczących ochrony danych osobowych, jak również wprowadzonych i wdrożonych do stosowania przez administratora obowiązującej w organizacji dokumentacji ochrony danych osobowych, w tym zasad przetwarzania danych osobowych przez użytkownika końcowego.

5.3. / Zgody rodziców/opiekunów prawnych dotyczące zdrowia dziecka podopiecznego - załącznik numer 4.

Klub jest zobowiązany jest do uzyskania stosownych zgód rodziców/opiekunów prawnych dziecka/podopiecznego dotyczących ich zdrowia, w tym zgody na:

- 1) podejmowanie decyzji związanych z hospitalizacją oraz zabiegami operacyjnymi w przypadku problemów zdrowotnych dziecka (załącznik nr 4a);
- 2) pobranie krwi dziecka (załącznik nr 4b);
- 3) badania dotyczące zdolności do uprawiania sportu przez dzieci i młodzież (załącznik nr 4c);
- 4) sprawowanie opieki medycznej w ramach uczestnictwa w procesie treningowym (załącznik nr 4d);
- 5) przetwarzanie danych osobowych zawierających dane o stanie zdrowia dziecka (załącznik nr 4e).

Formularz wypełniają rodzice/opiekunowie prawni. W przypadku niemożności uzyskania zgody obojga rodziców/opiekunów prawnych, wypełnia jeden z rodziców/opiekunów prawnych, składając stosowane oświadczenie. W przypadku dziecka, które ukończyło 16 rok życia, zgody dotyczące zdrowia dziecka wymagają również podpisu dziecka.

5.4. / Klauzula informacyjna dotycząca przetwarzania danych osobowych (załącznik nr 5).

Administrator musi realizować prawa osób, których dane przetwarza, jest to jeden z głównych obowiązków nałożonych na administratorów danych osobowych przez przepisy RODO. Osoby, których dane dotyczą mają prawo do uzyskania informacji na temat przetwarzania ich danych osobowych przez administratora, ponadto muszą być one poinformowane o fakcie prowadzenia operacji przetwarzania na jej danych osobowych, jak i o celach takiego przetwarzania. Administrator powinien również podać wszelkie inne informacje niezbędne do zapewnienia rzetelności i przejrzystości przetwarzania, uwzględniając konkretne okoliczności i kontekst przetwarzania danych osobowych. Przepisy nakazują spełnianie obowiązku informacyjnego w dwóch sytuacjach. Po pierwsze w momencie, gdy dane zbierane są bezpośrednio od osoby, której one dotyczą, po drugie w przypadku gromadzenia danych ze źródeł pośrednich, tj. nie od osoby, której one dotyczą.

RODO wskazuje, że każdy administrator danych osobowych powinien spełnić obowiązek informacyjny. Celem przekazania wymaganych informacji osobie jest uświadomienie jej, kto i w jaki sposób będzie przetwarzał udostępnione przez nią dane.

Klauzula informacyjna dotycząca przetwarzania danych osobowych powinna być dostępna w siedzibie administratora, na jego stronie internetowej, w dokumentacji papierowej i umowach, oraz we wszelkich procesach związanych z pierwszym kontaktem z osobą, której dane administrator zbiera. Powinna ona zawierać informacje dotyczące administrowania danymi osobowymi dziecka/podopiecznego lub jego rodziców/opiekunów prawnych w związku z ich udziałem w aktywnościach, których jest organizatorem.

6. KODEKSY POSTĘPOWANIA.

Kodeksy postępowania określają oczekiwane zachowania. Kodeks nie jest listą nakazów i zakazów, a wspólnym zestawem uzgodnionych i akceptowalnych zachowań, które pomagają tworzyć i utrzymywać pozytywne, przyjazne i bezpieczne środowisko dla dzieci. Z kodeksem postępowania powinna zapoznać się i podpisać go każda osoba współpracująca przy określonym projekcie obejmującym aktywność dzieci.

Akceptując kodeks postępowania trener, rodzic, opiekun, nauczyciel, wolontariusz oświadcza, że nie ma żadnych powodów do obaw dotyczących jego zaangażowania się w aktywność dzieci w sporcie.

6.1. / Kodeks postępowania dla trenerów, opiekunów, wolontariuszy i innych osób pracujących z dziećmi (załącznik nr 9).

Pracując z dziećmi, trener powinien być dla nich wzorem zarówno w czasie treningów i poza nimi. Dlatego tak ważne jest, aby wszystkie osoby pracujące z dziećmi miały świadomość zasad, wytycznych i dobrych praktyk, których przestrzeganie im w tym pomoże. Kodeks postępowania, z którym zapoznani są wszyscy pracujący w klubie, oraz który może być wywieszony np. w szatni trenerskiej będzie stanowił dla nich motywację, żeby reprezentować wzorową postawę.

6.2. / Kodeks postępowania dla rodziców/opiekunów prawnych (załącznik nr 10).

Rodzic/opiekun prawny zobowiązuje się przyczynić do rozwoju bezpiecznej i przyjemnej atmosfery dla dzieci do uprawiania sportu. Rodziców/opiekunów prawnych dzieci warto angażować w życie społeczności klubowej czy związkowej, a zarazem edukować i motywować, żeby działając razem z trenerami i opiekunami, wspólnie przyczyniali się do tworzenia komfortowych warunków dla dzieci do uprawiania sportu i aktywności fizycznej.

6.3. / Kodeks postępowania dla opiekunów podczas wyjazdów lub obozów (załącznik nr 11).

Wyjazdy z zapewnieniem noclegu zwiększają ryzyko wystąpienia naruszeń wobec dzieci, dlatego też wymagają szczególnych środków ostrożności i obowiązujących zasad. Poza oczekiwanymi zachowaniami wskazanymi w kodeksie postępowania dla trenerów i innych osób pracujących z dziećmi oraz kodeksie dla rodziców/ opiekunów prawnych, opiekunowie powinni stosować się do specjalnych reguł podczas wyjazdów. Nadrzędną zasadą we wszystkich sytuacjach jest kierowanie się dobrem dziecka, a sposób, w jaki opiekunowie nadzorują dzieci, powinien być dostosowany do ich wieku i dojrzałości. Nadzór, w szczególności podczas wyjazdów, musi być zapewniony przez co najmniej dwóch dorosłych opiekunów. Z jednej strony służy to przestrzeganiu tzw. ustalonych zasad, natomiast z drugiej strony zapewnia również ochronę przełożonym.

6.4. / Kodeks postępowania dla dzieci (załącznik nr 12).

Kodeks ten ma służyć jako przewodnik codzienny, treningowy lub wyjazdów. Najlepiej, jeśli w przyszłości będzie rozwijany wraz z dziećmi, ponieważ jeżeli biorą udział w tworzeniu zasad, są bardziej skłonne do ich przestrzegania.

6.5. / Zasady korzystania z szatni i łazienek: prywatność, bezpieczeństwo (załącznik nr 13).

Ogólne zasady korzystania z szatni i łazienek pozwolą zmniejszyć ryzyko niewłaściwego zachowania lub nadużycia zarówno dla dziecka, jak i dla dorosłych. Dzieci są szczególnie narażone w tych okolicznościach, ponieważ są mniej nadzorowane.

7. BEZPIECZNA REKRUTACJA KADR.

Źródło zagrożenia dla bezpieczeństwa dzieci może stanowić środowisko osób pracujących z dziećmi. W celu ograniczenia tego ryzyka, Strategia Bezpieczeństwa Dzieci opisuje ścieżkę rekrutacji osób zajmujących się aktywnością dzieci, w tym trenerów, koordynatorów, opiekunów, wolontariuszy. Opracowane narzędzia do rekrutacji kadr, takie jak: szablon formularza samooceny pozwolą na weryfikację predyspozycji kandydatów aplikujących na dane stanowisko, możliwe etapy rekrutacji, konieczność zbierania określonych dokumentów i weryfikacji kandydata.

Od poziomu umiejętności i zaangażowania trenerów, opiekunów i wolontariuszy zależy jakość zajęć sportowych dedykowanych dzieciom. Zapewnienie, że odpowiednie osoby pracują dla Klubu, jest kluczowym elementem tworzenia środowiska, w którym ochrona dzieci jest traktowana poważnie, a dzieci mogą się dobrze i bezpiecznie bawić oraz trenować. Podobnie, przy rekrutacji trenera, poza posiadaniem wszystkich niezbędnych kwalifikacji, powinno upewnić się, że osoba aplikująca jest odpowiednim kandydatem do pracy z dziećmi.

Uznano, że osoby wykorzystujące dzieci czasami próbują dostać się do organizacji, w których mogą łatwo uzyskać dostęp do dzieci. Jednak, nawet jeśli dana osoba nie szuka sposobu na umyślne wyrządzenie krzywdy dzieciom, nadal może nie nadawać się do pracy z nimi z powodu braku odpowiednich predyspozycji, temperamentu lub niezbędnej cierpliwości. Konieczne jest podjęcie kroków w celu zapewnienia, że rekrutacja - zarówno stałego personelu, jak i wolontariuszy - jest bezpieczna pod względem ochrony dzieci. Już sam fakt, że organizacja jest świadoma tego ryzyka, może zniechęcić nieodpowiednie osoby do ubiegania się o stanowisko.

Celem bezpieczniejszej rekrutacji kadr jest podjęcie działań, które mają na celu zmniejszenie prawdopodobieństwa zatrudnienia niewłaściwej osoby. Strategia Bezpieczeństwa Dzieci wskazuje optymalną ścieżkę rekrutacji osób chcących pracować z dziećmi oraz narzędzia realizacji takiej rekrutacji.

7.1. / Ścieżka rekrutacji.

Rekomendowana jest rekrutacja kandydatów na stanowiska pracy z dziećmi, która powinna obejmować 3 etapy. Pierwszy etap odnosi się do określenia wymogów stawianych kandydatom do pracy, formy ogłoszenia na stanowisko, formularza samooceny stosowanego jako formularza zgłoszeniowego oraz przeprowadzania rozmowy kwalifikacyjnej. Drugi etap polega na weryfikacji osoby przed przyjęciem do pracy, tj. opiera się na złożeniu stosowanych oświadczeń przez kandydata, przedstawieniu referencji oraz skontrolowaniu tożsamości kandydata, posiadanych kwalifikacji i przeszłości karnej. Ostatni etap opiera się na weryfikacji osoby po jej przyjęciu. Zalecane jest zapoznanie się i podpisanie kodeksu postępowania oraz znajomość Strategii Bezpieczeństwa Dzieci, a także w razie skorzystania przez pracodawcę z możliwości zatrudnienia pracownika na okres próbny - ocenę adekwatności pracownika na zajmowane stanowisko z uwzględnieniem wymogów ochrony dzieci. Każdy nowy pracownik powinien odbyć szkolenie z bezpieczeństwa dzieci w terminie miesiąca od dnia zatrudnienia oraz regularnie przechodzić szkolenia w tym przedmiocie, w tym w szczególności znać Strategię Bezpieczeństwa Dzieci i procedury z niej wynikające.

7.1.1. / ETAP PIERWSZY – ogłoszenie, rozmowa rekrutacyjna i formularz zgłoszeniowy samooceny.

Ogłoszenie powinno zawierać:

- 1) profil kandydata, czyli wymagane od kandydata umiejętności i doświadczenie, pozostające w związku z bezpieczeństwem dzieci;
- 2) wyraźne wskazanie, że klub angażuje się w ochronę dzieci.

Już na samym początku ważne jest, aby udostępnić rekrutowanemu formularz samooceny (załącznik numer 6) dla osób zgłaszających się do pracy z dziećmi. Umożliwi to pokazanie trenerom, opiekunom lub wolontariuszom, czy posiadają wymagane predyspozycje.

Podczas rozmowy kwalifikacyjnej należy zadać co najmniej jedno pytanie dotyczące ochrony dzieci, przykłady pytań znajdują się w załączniku nr 7. Jeśli kandydat nie zna zasad ochrony

Klub Sportowy Bronowianka Kraków

dzieci i kodeksu postępowania klubu, może nie odpowiedzieć na pytanie „poprawnie”. To nie jest najistotniejsze, ponieważ testowane jest podejście kandydata do bezpieczeństwa dzieci, a nie sama wiedza na ten temat.

7.1.2. / ETAP DRUGI - weryfikacja kandydata przed przyjęciem.

7.1.2.1. / Zbieranie danych osobowych.

Należy pamiętać, że zgodnie z art. 221 § 1 ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. Kodeks pracy (k.p.), pracodawca jest uprawniony do żądania od osoby ubiegającej się o zatrudnienie podania danych osobowych obejmujących:

- 1) imię i nazwisko,
- 2) datę urodzenia,
- 3) dane kontaktowe wskazane przez taką osobę,
- 4) wykształcenie (gdy jest to niezbędne do wykonywania pracy określonego rodzaju lub na określonym stanowisku),
- 5) kwalifikacje zawodowe (gdy jest to niezbędne do wykonywania pracy określonego rodzaju lub na określonym stanowisku),
- 6) przebieg dotychczasowego zatrudnienia (gdy jest to niezbędne do wykonywania pracy określonego rodzaju lub na określonym stanowisku).

Zgodnie z art. 221 § 4 k.p., pracodawca żąda podania innych danych osobowych niż określone powyżej (w § 1), gdy jest to niezbędne do zrealizowania uprawnienia lub spełnienia obowiązku wynikającego z przepisu prawa. Dotyczy to np. adresu zamieszkania, numeru PESEL.

7.1.2.2. / Oświadczenie o braku przeszkód oraz przedstawienie referencji.

Kandydaci powinni wypełnić i podpisać oświadczenie o braku przeszkód do pracy z dziećmi i wyrażeniu zgody na dokonywanie kontroli ich pracy pod kątem bezpieczeństwa dzieci. W miarę możliwości należy weryfikować referencje przez bezpośredni kontakt mailowy lub telefoniczny.

7.1.2.3. / Weryfikacja tożsamości.

W celu uniknięcia sytuacji, w której kandydat posługuje się fałszywymi danymi.

7.1.2.4. / Weryfikacja posiadanych kwalifikacji.

Wszelkie kwalifikacje, licencje zgłoszone przez kandydata do pracy należy zweryfikować, prosząc o przedstawienie oryginałów certyfikatów lub weryfikację numerów licencji.

7.1.2.5. / Weryfikacja prawna:

1) Krajowy Rejestr Karny,

Art. 6 ust. 1 pkt 10 ustawy z dnia 24 maja 2000 r. o Krajowym Rejestrze Karnym (Dz.U. z 2003, poz. 1068 ze zm.) wskazuje, że pracodawca ma prawo do uzyskania informacji o osobach, których dane osobowe zgromadzone zostały w Rejestrze Karnym, w zakresie niezbędnym dla zatrudnienia, co do którego z przepisów ustawy wynika wymóg niekaralności, korzystania z pełni praw publicznych, a także ustalenia uprawnienia do zajmowania określonej funkcji. Zajęcia sportowe w Klubie uczestniczącym we współzawodnictwie organizowanym przez poszczególne związki sportowe mogą prowadzić wyłącznie trenerzy, którzy przedłożą zaświadczenie o niekaralności z Krajowego Rejestru Karnego w zakresie określonym przez przepisy prawa powszechnego i związkowego. Poza trenerami i instruktorami sportu obowiązek przedłożenia zaświadczenia dotyczy także nauczycieli, opiekunów lub wychowawców na obozach dla dzieci. Zaleca się weryfikację zaświadczeń od osób zatrudnionych i współpracujących co najmniej raz na 2 lata.

Klub Sportowy Bronowianka Kraków

2) Rejestr Sprawców Przepięstw na Tle Seksualnym,

Zgodnie z art. 21 ustawy z dnia 13 maja 2016 r. o przeciwdziaaniu zagroženiom przestępczością na tle seksualnym i ochronie małoletnich, w przypadku zatrudniania lub dopuszczania osób do aktywności związanej z wychowaniem, edukacją, wypoczynkiem, leczeniem małoletnich lub opieką nad nimi (np. regularne treningi, zawody, wyjazdy na obozy sportowe) pracodawca lub inny organizator w zakresie takiej działalności ma obowiązek sprawdzenia, czy dane zatrudnianej lub dopuszczanej osoby są zamieszczone w Rejestrze Sprawców Przepięstwa na Tle Seksualnym z dostępem ograniczonym i w Rejestrze osób, w stosunku do których Państwowa Komisja do spraw przeciwdziaania wykorzystaniu seksualnemu małoletnich poniżej lat 15, wydała postanowienie o wpisie w Rejestrze.

KS BRONOWIANKA winien, powołać administratora systemów RSPTS (rejestrów sprawców przestępstw na tle seksualnym) oraz opracować zestaw zasad i procedur korzystania z rejestru publicznego oraz rejestru z dostępem ograniczonym (rejestru pełnego), poprzez przyjęcie stosownej uchwały. Przed dopuszczeniem do pracy lub działalności w Klubie powinni zostać zweryfikowani czy nie figurują w RSPTS. Weryfikacji powinno się dokonywać cyklicznie co najmniej raz na 2 lata.

7.1.3. / ETAP TRZECI - weryfikacja kandydata po przyjęciu.

Cały personel, w tym trenerzy, wolontariusze, pracownicy administracyjni oraz wszyscy zaangażowani w programy lub działania związane ze sportem dzieci powinni złożyć oświadczenie o zapoznaniu się z kodeksem postępowania oraz Strategią Bezpieczeństwa Dzieci.

7.1.3.1. / Oświadczenie osoby pracującej z dziećmi (załącznik nr 8).

Wzór oświadczenia osoby pracującej z dziećmi stanowi załącznik do SBD KS BRONOWIANKA. Trener, opiekun, wolontariusz składa oświadczenie o zapoznaniu się z przepisami dotyczącymi bezpieczeństwa dzieci oraz ochrony danych osobowych, w szczególności RODO. Jednocześnie zobowiązuje się zgodnie z zakresem powierzonej mu funkcji m.in. do przetwarzania danych osobowych wyłącznie w zakresie i celu przewidzianym w powierzonych przez administratora zadaniach, zachowania w tajemnicy i poufności danych osobowych, zapoznania się i przestrzegania zasad zawartych w SBD KS BRONOWIANKA. Ponadto powinni zostać poinformowani o funkcjonowaniu koordynatora w zakresie ochrony dzieci i uzyskać dane kontaktowe, jeśli taki koordynator został dla danej lokalizacji powołany. Dodatkowo należy uzyskać oświadczenie o niekaralności za przestępstwa przeciwko dzieciom wraz z obowiązkiem informowania podmiotu zatrudniającego o postawieniu zarzutów lub wszczęciu postępowania.

7.1.3.2. / Szkolenie dzieci.

Trenerzy pomagają w kształtowaniu podstawowych nawyków, rozwijaniu zdolności, które pozwolą młodemu sportowcowi czerpać radość z uprawiania sportu, a także rozwijać swój potencjał. Każdy trener pracujący z dziećmi musi zdawać sobie sprawę, że wpływa na przyszłe życie swoich podopiecznych. Aby trening był przyjemny i efektywny, trener musi powinien mieć wizję, plan i pasję.

7.1.3.3. / Dobre praktyki - cechy dobrego trenera, opiekuna, wolontariusza pod kątem bezpieczeństwa dzieci.

1. Spostrzegawczość i wrażliwość na potrzeby dzieci.
2. Cierpliwość.

Klub Sportowy Bronowianka Kraków

3. Pogodne usposobienie.
4. Kreatywność.
5. Stabilność emocjonalna.
6. Wysoka kultura osobista.
7. Lojalność.
8. Pasja.
9. Zaangażowanie.
10. Elastyczność w prowadzeniu zajęć.
11. Dobre zorganizowanie.
12. Umiejętność jednoczenia zespołu i indywidualne podejście do każdego dziecka.

7.1.3.4. / Pasja.

Trener jest wzorem dla dziecka. Jeżeli będzie potrafił zarażać pasją do wybranego sportu, będzie wesół i właściwie motywujący, otwarty, to dzieci będą podchodziły do treningów z większym zaangażowaniem i energią.

7.1.3.5. / Świadomość potrzeb dzieci.

Znajomość potrzeb dzieci oraz ich możliwości sportowych i fizjologicznych umożliwia stosowanie właściwych środków szkoleniowych i metod we właściwym czasie. Środki treningowe i plan szkolenia powinny być dobrane do wieku i umiejętności oraz aktualnych potrzeb i możliwości zawodników.

7.1.3.6. / Dostosowanie do wieku i możliwości dzieci.

Wielu trenerów pracujących z dziećmi bazuje na swoim doświadczeniu wypracowanym przez lata pracy w sporcie. Zajęcia powinny być dostosowane do wieku i możliwości psychofizycznych dziecka. Dlatego też trener powinien znać i brać pod uwagę ich cele i potrzeby.

7.1.3.7. / Budowanie poczucia własnej wartości dzieci.

Dobry trener powinien umieć budować u dzieci poczucie własnej wartości. Pochwały, wyróżnienia zwiększają otwartość i pewność siebie u dzieci. Nie należy jednak nadmiernie faworyzować wybranych dzieci w ten sposób, ponieważ pozostałe mogą poczuć się odsunięte lub mniej ważne. Trener/opiekun nie powinien doprowadzać dzieci do strachu przed krytyką lub karą.

7.1.3.8. / Cierpliwość i pogodne usposobienie.

Cierpliwość i umiejętność stworzenia przyjaznej i wesołej atmosfery, środowiska, w którym każdy jego uczestnik będzie czuł się komfortowo to istotne zalety dobrego trenera/opiekuna dzieci.

7.1.3.9. / Brak tolerancji wobec dyskryminacji.

Dobry trener nie stosuje środków, które prowadzą do dyskryminacji zawodników oraz nie toleruje dyskryminacji dzieci stosowanej przez rówieśników. Ocenianie indywidualnych lub społecznych cech członka grupy, szczególnie przez pryzmat stereotypów i uprzedzeń, może zagrażać dobrej atmosferze w grupie, jakości treningu, samopoczucia i efektywności dzieci. Należy oceniać jedynie kompetencje, które są kształtowane i rozwijane, np. postęp w technice.

7.1.3.10. / Przykłady dobrych praktyk trenerskich.

1. Dawanie dzieciom swoim zachowaniem najlepszego przykładu.
2. Ustalenie zasad współpracy, z podkreśleniem wagi zachowań sprzyjających współpracy w grupie.
3. Prowadzenie dialogu z każdym podopiecznym.
4. Opiekowanie się swoimi zawodnikami tak, jak chciałoby się, żeby ktoś zajmował się naszym dzieckiem.

Klub Sportowy Bronowianka Kraków

5. Traktowanie swoich podopiecznym priorytetowo np. spożywanie przez trenera posiłku dopiero, gdy wszystkie dzieci już go otrzymały.
6. Oparte na pochwalę rozwijanie poczucia ważności i docenienia, szczególnie wśród dzieci zagrożonych dyskryminacją.
7. Wykorzystywanie potencjału integracyjnego grupy przed treningiem i po treningu aby dzieci mogły się lepiej poznać.
8. Zapobieganie i reagowanie na dynamikę związaną z dyskryminacją.
9. Brak zgody na prześladowanie i dokuczanie innym.
10. Niedopuszczanie, by wygląd był podstawą do wartościowania dzieci.
11. Budowanie strojem, wykorzystaniem barw klubowych poczucia wspólnoty Klubowej.

IV PROCEDURY I ZASADY POSTĘPOWANIA W SYTUACJI WYSTĄPIENIA NADUŻYĆ.

1. FORMY NADUŻYĆ.

Wszelkie działania zapobiegawcze i ochronne są kluczowe. Celem jest bowiem zawsze ochrona dzieci i uniknięcie sytuacji, które naruszają ich bezpieczeństwo. Jednak nie można wykluczyć, że mimo powzięcia wszelkich środków, do takich sytuacji niestety dojdzie. Niezwykle istotne jest zatem, żeby umieć takie zdarzenia rozpoznać, zidentyfikować, zaklasyfikować i co najważniejsze w odpowiedni sposób zareagować. Pamiętajmy, żeby nigdy nie ignorować sygnałów, które daje dziecko, ale też racjonalnie ocenić sytuację, a najlepiej - przekazać ją w ręce specjalistów. Nasza reakcja zawsze powinna mieć na uwadze dobro dziecka i jego ochronę również w środowisku pozasportowym.

Niezwłocznie zgłaszać należy nie tylko nadużycia które stanowią przestępstwo, ale również zachowania, które mogą stanowić naruszenie np. kodeksów postępowania. Interes dziecka powinien być nadrzędny, wymagający priorytetowego traktowania w porównaniu z interesem innych osób fizycznych i prawnych.

1.1. / Rodzaje nadużyć.

1.1.1. / Przemoc fizyczna.

Przemoc fizyczna jest często najłatwiej rozpoznawalną formą nadużyć. Może przejawiać się m.in. w uderzeniu, potrząsaniu, szczypaniu, gryzieniu, podduszaniu lub innym działaniu, które powoduje obrażenia fizyczne, pozostawia ślady lub powoduje ból.

Negatywne przykłady:

- 1) uderzanie dziecka przez trenera, ponieważ nie słucha, przeszkadza w treningu;
- 2) popychanie;
- 3) zachęcanie dzieci do agresywnej zabawy, bez względu na ryzyko zranienia siebie lub innych osób.

1.1.2. / Wykorzystywanie seksualne.

Wykorzystywanie seksualne to każdy rodzaj kontaktu seksualnego między osobą dorosłą, a małoletnią, tj. młodszą niż 18 lat, a także między znacznie starszym dzieckiem, a młodszym dzieckiem. Niedopuszczalne jest także robienie nieprzyzwoitych zdjęć dzieciom, angażowanie dzieci w oglądanie takich zdjęć lub czynności seksualnych oraz zachęcanie dzieci do zachowywania się w sposób niewłaściwy seksualnie. Komentarze o charakterze seksualnym pod adresem innych osób są również formą wykorzystywania seksualnego. Nawet jeśli osoba poniżej 18. roku życia wyraża zgodę na czynność seksualną, to nadal zachowanie spełnia przesłanki wykorzystywania, z uwagi m.in. na możliwą nierównowagę relacji pomiędzy osobami zaangażowanymi, związaną z różnicą wieku, doświadczenia życiowego, czy też podporządkowaniem wynikającym z pełnionych funkcji. Jakakolwiek czynność seksualna z osobą poniżej 15. roku życia jest zawsze przestępstwem, nawet przy hipotetycznej „zgodzie” dziecka - taka zgoda nie ma mocy prawnej.

Negatywne przykłady:

- 1) fotografowanie nagich lub przebierających się dzieci w szatni;
- 2) rozpoczęcie relacji seksualnej z zawodnikiem;
- 3) komentowanie tego, jak jest „dobrze rozwinięta” fizycznie dziewczynka uprawiająca dany sport;
- 4) wymaganie od dziecka kontaktu fizycznego wykraczającego poza potrzeby gry, twierdząc, że służy to dobru zawodnika.

Klub Sportowy Bronowianka Kraków

1.1.3. / Przemoc emocjonalna, psychiczna lub werbalna.

Przemoc emocjonalna ma miejsce, gdy osoba dorosła nieustannie krytykuje dziecko, grozi mu lub je wyklucza z pewnych aktywności, obniżając jego poczucie wartości. Trener czy opiekun to osoby znaczące w życiu dziecka, będące dla niego autorytetem sportowym i wzorem zachowania. Konstruktynwa krytyka nie jest zabroniona. Konstruktynwa krytyka jest ważna dla nauki, rozwoju i doskonalenia dzieci. Podobnie, żarty i śmiech pomagają tworzyć więzi między ludźmi i poczucie wspólnoty. Różnica pomiędzy przemocą psychiczną, a krytyką polega na tym, iż w przemoccy psychicznej wykorzystywanie emocjonalne idzie za daleko. Krytyka przestaje być motywująca, a żarty nie są śmieszne. Przemoc emocjonalna może ranić powodować szkody, podobnie jak przemoc fizyczna.

Negatywne przykłady:

- 1) krzyczenie na dziecko i używanie języka agresywnego, ironicznego lub poniżającego w szczególności w sytuacjach niepowodzenia sportowego;
- 2) naśmiewanie się z dziecka i zachęcanie do tego innych zawodników;
- 3) faworyzowanie w zespole, tak że niektóre dzieci czują się wykluczone;
- 4) karanie nadmiernym wysiłkiem fizycznym.

1.1.4. / Zaniedbanie.

Zaniedbanie ma miejsce, gdy dorośli nie zapewnia wystarczającego wsparcia emocjonalnego lub umyślnie i konsekwentnie nie zwraca uwagi na dziecko. Zaniedbanie występuje również wtedy, gdy nie zapewnia się dziecku realizacji podstawowych potrzeb, np. nie otrzymuje wystarczającej ilości jedzenia, ubrania, opieki medycznej lub nadzoru.

Negatywne przykłady:

- 1) brak wiedzy opiekunów, gdzie znajdują się dzieci podczas obozów sportowych lub zawodów wyjazdowych;
- 2) niezapewnienie napojów lub niepozwalanie dzieciom na zaspokojenie pragnienia podczas treningu;
- 3) w celu dojazdu dzieci na rozgrywki, korzystanie z transportu, który nie spełnia wymogów bezpieczeństwa.

1.1.5. / Prześladowanie.

Chociaż znęcanie się zwykle uważa się za akt dorosłego wobec dziecka, nadużycia mogą pochodzić także od rówieśników. Przemoc dziecka wobec innego dziecka często jest nazywana prześladowaniem. Prześladowanie może przybierać różne formy. Obejmuje działania fizyczne, takie jak uderzanie, uszkodzenia lub kradzież mienia, aktywność online - obraźliwe wiadomości, komentarze, posty lub zdjęcia zamieszczane w mediach społecznościowych, akty słowne, takie jak przezywanie. Prześladowanie może być oparte na kryterium płci, pochodzenia etnicznego, seksualności, niepełnosprawności lub poziomie umiejętności sportowych.

Dorośli czasami lekceważą prześladowanie, myśląc, że przynosi mniej doniosłe skutki, ponieważ występuje między dziećmi. Jednak prześladowanie może powodować znaczne szkody. Z tego powodu ważne jest, aby tworzyć atmosferę, w której wszyscy wiedzą, że prześladowanie nie jest i nie będzie tolerowane i należy na nie reagować, gdy tylko się rozpocznie.

Inne formy nadużyć, takie jak dyskryminacja, wykorzystywanie i przemoc, znęcanie się dorosłych nad dziećmi, jak i dzieci wzajemnie nad sobą, mimo pewnych odrębności, należą do głównych kategorii nadużyć.

1.2. / Najczęstsze nadużycia w sporcie.

Samo wyodrębnienie form nadużyć nie pozwoli w pełni na identyfikację ryzyka naruszenia bezpieczeństwa dzieci. Konieczne jest przedstawienie okoliczności, w których podczas zajęć sportowych może dojść do naruszeń, wyjaśnienie, jak takie naruszenia mogą wyglądać w poszczególnych sytuacjach, aby prawidłowo zlokalizować źródło zagrożenia.